

Den fick man se påstwagnar två,
där låg Lejonhufwud wreden, uti
band och bojer då, Sade ack o-
lycklig dag, när jag bröt min Ro-
nungs lag.

^{18.}
Han då Wårjan Presentera;
åt vår Brangels fäcka hand, så
gick honom så går flera, som för-
råda Kung och Land, Stupestac-
ken blef deß del, för deß
stora brätt och fel.

GS 1735

S i s a ,

Om

Twenne olika sinnade Generaler,

Brangel

och

Lejonhufwud.

Sjungen som:

Mörka tyfsta natten ställer icke

Calmar, tryckt år 1802.

1.

Du fäcka Lejonhufvud,
när du til Carlscrona gick, och
du flottan skull antaga sålla swen-
skar uti sticket, då du Carla ordet
tog, til at wäga lif och blod.

2.

När wi Finlands skar fick äga,
lade swenska flottan an, Lejonhuf-
vud torde wäga, sända ut tre-
hundra man. Swå Gallerer får
dig stå, at med dig til Ryssen gå.

3.
Derpå gafs et rop af Bran-
gell, stanna broder i ditt lopp.
Låt ej Fronden lida mangel, swik
ej så vår Konungs hopp, rådda
swea om du kan, låt oss stå från
man til man.

4.
Lejonhusmud börja swara, wän-
ta ännu fyra dar. Då jag hos
Er tänker wara, Gud han ware
Eder far, Jag från Eder resa måst,
stå man säkre på Er påst.

5.
Fierde dngnet börja lida, då
til Brangel kundskap gick, Huru
länge wil du bida, ställ ditt man-
skap uti stik, Lejonhusmud faller
år, Han hos Ryken winet tår.

6.
Swenska makten fick och ståda
hwar en mängd med Rykar stod,

med et rop han Brangel båda,
som bar redligt Hjelte-mod, syn-
da dig vårt husmud fram, låt oss
göra Rykar stam.

7.
Brangel börja derpå ställa, alt
sit manskap uti stik, sade gofar
låt det gälla, war nu med gewä-
ren qwick, ladda broder låt oss
gå, så at Ryken stryk kan få.

8.
Knappt war halfwä vägen än-
da, då wi genast fingo se, Rykar
utaf winet brända, uti somnen stor-
sint le, men här blef en annan lek,
mången fogel fick nu stek.

9.
När de då kringrände moro, af
sexhundra swenska man, och vårt
manskap dem affsoro, så at ingen
undfly kan, börja wi at skjuta
på, Rykar föllo ned som strå.

10.

Brangel börja derpå ropa, gäs-
sar hwar en i sitt led, fall på knä-
en allihopa, och i stoftet ödmjukt
bed, milde Jesu blif vår hjelp,
och vår fiend för oss stjelp.

11.

Brangel åter Commendera tre-
dje salfwan lägg nu an, Ryttar
mer än många flera, derpå flyd-
de man från man, hurtig war vår
Brangels hand, at förswara Bil-
manstrand.

12.

Men hör på hwad som nu hän-
de och war ångslan wara må, sig
en Kula til oss wände, Brangels
högra arm tog frå, Ingen som ei
sedt det tror, hur Armeens sorg
war stor.

13.

Brangel låt sig dock förbinda,
sode gåsar fatta mod, låt ei for-
gen Er förblinda, wi sku wäga lif

och blod, Gud med mig främst
för Er går, at wi lyckelig seger får.

14.

Efter slaget fick man finna, at
tolf tusend Ryttar låg, och om jag
mig kan påminna, Swenske tre-
twa man såg, som sin bane ha-
de fädt, och bort til de döda gådt.

15.

Genast Brangel ordres fälde,
at man gropar grafwa skull, hwil-
ket wi och straxt bestälde, at de
döda fick sin mull, wän och owän
i en graf, man en nögder hwila gaf.

16.

Brangel sade sen til alla, få
wi Lejonhufwud se, wil jag kär-
ligt Er befälla, at mig troget bi-
stånd ge, låt oss båd med lif och
själ, fäcta för vår Konungs mål.

17.

När tre fjerndels wäg war le-